

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De vili æstimatione suiipsius in oculis Dei. VIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

paruitatis mensuram, sed magis cordis affectum sequentes, quam rationis iudicium. Et quia maiora præsumserunt, quam Deo placitum fuit, idcirco gratiã citò perdidērunt. Facti sunt inopes, & viles relictī, qui in cælum posuerunt nidum sibi; vt humiliati & depauperati, discant non in alis suis volare, sed sub pennis meis sperare. Qui adhuc noui sunt, & imperiti in via Domini, nisi consilio discretorum se regant, faciliter decipi possunt & elidi.

3. Quòd si suum sentire magis sequi, quàm aliis exercitatis credere volunt, erit eis periculosus exitus, si tamen retrahi à proprio conceptu noluerint. Rarò sibiipsis sapientes, ab aliis regi humiliter patiuntur. Melius est sapere modicum cum humilitate & parua intelligentia, quàm magni scientiarum thesauri cum vana complacentia. Melius est tibi minus habere quàm multum, vnde posses superbire. Non satis discretè agit, qui se totum lætitiæ tradit, obliuiscens pristinæ inopiæ suæ, & casti timoris Domini, qui timet gratiam oblatam amittere. Nec etiam satis virtuosè sapit, qui tempore aduersitatis & cuiusque grauitatis, nimis desperatè se gerit; & minùs fidenter de me, quàm oportet, recogitat ac sentit.

4. Qui tempore pacis nimis securus esse voluerit, sæpe tēpore belli nimis deiectus & formidolosus reperietur. Si scires semper humilis & modicus in te permanere, nec non spiritum tuum bene moderari & regere, non incideres tam citò in periculum & offensam. Consilium bonum est, vt feruoris spiritu concepto; mediteris, quid futurum sit abscedente lumine. Quòd dum contigerit, recogita, & denuo lucem posse reuerti; quam ad cautelam tibi, mihi autem ad gloriam, ad tempus subtraxi.

5. Vtilior est sæpe talis probatio, quàm si semper prospera pro tua haberes voluntate. Nam merita non sunt ex hoc existimanda, si quis plures visiones aut consolationes habeat; vel si peritus sit in scripturis, aut in altiori ponatur gradu, sed si vera fuerit humilitate fundatus, & diuina charitate repletus. Si Dei honorem purè & integrè semper quarat. Si seipsum nihil reputet, & in veritate despiciat, atque ab aliis etiam despici & humiliari magis gaudeat quàm honorari.

CAPVT VIII.

De vili estimatione suiipsius, in oculis Dei.

Gen. 18. **I.** Loquar ad Dominum meum cum sim puluis & cinis? Si me amplius reputaero, ecce tu stas contra me, & dicunt testimonium verum iniquitates meæ, nec possum contradicere. Si autem me vilificaero, & ad nihilum redegero, & ab omni propria

pia reputatione defecero, atque (sicut sum) pulverizauero; erit mihi propitia gratia tua, & vicina cordi meo lux tua: & omnis aestimatio quantulacumque minima, in valle nihilitatis meae submergetur, & peribit in aeternum. Ibi ostendis me mihi, quid sum, quid fui, & de quo veni: quia nihil sum, & nesciui. Si mihi ipsi relinquer, ecce nihil & tota infirmitas. Si autem subito me respexeris, statim fortis efficior, & nouo repleor gaudio. Et mirum valde, quod sic repente subleuor, & tam benignè à te complector, qui proprio pondere semper ad ima feror.

2. Facit hoc amor tuus, gratis praeueniens me, & in tam multis subueniens necessitatibus; à grauius quoque custodiens me periculis, & ab innumeris (ut verè dicam) eripiens malis. *Ioan. 12.* Me si quidem malè amando, me perdidisti: & te solum quarendo & purè amando, me & te pariter inueni, atque ex amore profundius ad nihilum me redegi. Quia tu, o dulcissime, facis mecum supra meritum omne; & supra id, quam audeo sperare vel rogare.

3. Benedictus sis Deus meus; quia licet ego omnibus bonis sim indignus, tua tamen nobilitas & infinita bonitas nunquam cessat *Matth. 5.* benefacere etiam ingratum, & longè te auersis. Conuerte nos ad te, ut simus grati, humiles, & deuoti; quia salus nostra tu es, virtus, & fortitudo nostra.

CAPVT IX.

Quod omnia ad Deum, sicut ad finem vltimum, sunt referenda.

1. **F**ili, ego debeo esse finis tuus supremus & vltimatus, si verè desideras esse beatus. Ex hac intentione purificabitur affectus tuus, saepius ad seipsum & ad creaturas male incuruatus. Nam si te ipsum in aliquo quæris, statim in te deficiis & arescis. *Eccli. 1.* Omnia ergo ad me principaliter referas, quia ego sum, qui omnia dedi. Sic singula considera, sicut ex summo bono manantia; & ideo ad me, tanquam ad suam originem, cuncta sunt reducenda.

2. Ex me pusillus & magnus, pauper & diues, tanquam ex fonte viuo, aquam viuam hauriunt: & qui mihi sponte & liberè deseruiunt, gratiam pro gratia accipient. Qui autem extra me *Ioan. 4.* vult gloriarum, vel in aliquo prinato bono delectari, non stabilietur in vero gaudio, neque in corde suo dilatabitur, sed multipliciter impediatur & angustiabitur. Nihil ergo tibi de bono adscribere debes, nec alicui homini virtutem attribuas; sed totum da Deo, sine quo nihil habet homo. Ego totum dedi, ego totum te habere volo, & cū magna distinctione, gratiarum actiones requiro. *1. Cor. 1.*

3. Hæc est veritas, qua fugatur gloriæ vanitas. Et si intrauerit celestis gratia & vera charitas, non erit aliqua inuidia, nec contentio cordis, neque priuatus amor occupabit. Vincit enim omnia *1. Cor. 13.*